

Permská flóra

Vlivem nástupu aridních podmínek na hranici mezi karbonem a permem zmizela typická mokřadní společenstva plavuní (Lycopsida), většina stromovitých kapradin (Polypodiopsida) a přesliček (Equisetopsida), hojných v uhlonosném karbonu jižní části boskovické brázdy. V permu se tak rozvíjela společenstva suchomilných rostlin, především primitivních jehličnanů a kapradosemenných rostlin. Nálezy zkamenělých rostlin jsou v červených sedimentech aridního prostředí, které v permské výplni boskovické brázdy převažují, poměrně vzácné a špatně zachovalé. Dobrymi archivy permské flóry jsou však šedé jezerní obzory, kde jsou zkameněliny rostlin hojné a dobře zachovalé. V bačovském obzoru letovického souvrství jsou na lokalitě Obora zkameněliny rostlin hojné ve dvou úrovních. První úroveň jsou jílovce s nálezy hmyzu, ve kterých převažují jehličnany rodu *Walchia*, díky kterým byly tyto jílovce označovány jako „walchiové lupky“. Dále jsou zkameněliny rostlin hojné ve vrstvách pelokarbonátů, kde se nacházejí společně s obratlovci.

▲ Rekonstrukce kmenu, větví a šištice jehličnanu *Walchia*.

Walchiaceae (Lebachiaceae)

Jedná se o čeleď vymřelých nahosemenných dřevin (Gymnospermae), které jsou podobné dnešním jehličnanům rodu *Araucaria*. Tyto jehličnany se poprvé objevily na konci karbonu a největšího rozvoje dosáhly v permu, kdy vytvářely rozsáhlé porosty. Jejich drobné jehlice se adaptovaly na suché a drsné permské klima tvorbou kutikuly omezující výpar vody. Stromy dosahovaly výšky až několik desítek metrů. Jejich šištice vyrůstaly na koncích větví a byly rozděleny na samčí a samičí (viz rekonstrukce šišky). Na Oboře je tato čeleď zastoupena 9 druhy, přičemž nejčastější jsou *Ernestiodendron filiciforme*, *Culmitzschia parvifolia*, *Hermetia arnhardtii*, *Oto-vicia hypnoides* nebo *Walchia piniiformis*.

Kapradosemenné rostliny (Pteridospermophyta)

Objevily se již na konci devonu a maximální diverzity dosáhly v karbonu a permu. Jednalo se spíše o suchomilné rostliny. Podobaly se kapradinám, ale rozmnožovaly se semeny, nikoli výtrusy. Vůbec nejběžnějším druhem boskovické brázdy je *Autunia conferta*, která se nachází jako izolované části listů, nebo jako celé, dvakrát zpeřené vějíře (viz foto). Nálezy celých listů a rostlin chybí. Jedná se o typický floristický permský prvek. Dále se vyskytují zástupci rodů *Neuropteris*, *Odontopteris* nebo *Taeniopteris*, většinou však v izolovaných lístcích nebo menších částech vějířů. Některé kapradosemenné tvořily s jehličnany porosty preferující sezónně vysychavé půdy na stanovištích vzdálených od pobřeží jezer.

Přesličky (Equisetopsida)

Vyvinuly se v pozdním devonu, kdy měly menší vzrůst. Typický stromový habitus známe od raného karbonu do konce křídly. Recentní druhy jsou především bylinného vzrůstu. Přesličky jsou charakteristické stvolem, který je rozdělen přesleny, z nichž vyrůstají olistěné větve. Mezi typické stromové formy mladších prvohor patří rod *Calamites*, k němuž náležejí nálezy olistění označované jako *Annularia* nebo *Asterophyllites*, nalezené i na Oboře. V permu se také vyskytovaly bylinné popínavé formy přesliček rodu *Sphenophyllum*. Jsou typické spíše pro vlhká stanoviště, jako ústí řek nebo jezerní pobřeží.